

JONAS HELLMAN
CARL ELFGREN:

Då bygger Sverige murar

Problemen med invandringen till Sverige är i stor utsträckning självförvållade och ett resultat av den socialdemokratiska invandrapolitiken, anser Jonas Hellman och Carl Elfgren.

Uppfattningen att myndigheterna måste kunna ge alla ett färdigt arbete och en bostad som överensstämmer med byggnormen, grundar sig på den gamla socialdemokratiska myten att välfärden skapas av politiker. De som ansöker om uppehållstillstånd vill i första hand ha en fristad och det borde de kunna få utan att behöva utredas i åratal.

Jonas Hellman och Carl Elfgren är ledamöter av Moderata Ungdomsförbundets förbundsstyrelse.

Minns ni den trettonårige polske pojken Adam Kozlowski, som i höstas infångades och utvisades av de svenska myndigheterna? Eftersom han inte var svensk medborgare hade han som bekant inte rätt att bo kvar här. Framför allt inte då han omöjligt kunde klassas som flykting enligt Genèvekonventionen, utan faktiskt hade både familj och släktingar att återvända till i Polen. Ändå är vi många som tycker att Adam borde ha fått stanna i Sverige. Vi har läst om honom i kvällspressen och kan inte förstå hur invandrarminister Maj-Lis Lööv kunde vara så hjärtlös att hon utvisade honom.

Att invandrarfrågan — som i Adams fall — väcker känslor, är egentligen inte så konstigt. Bakom varje siffra i invandrarverkets statistik finns faktiskt en människa som har starka skäl för att få bosätta sig i Sverige. Vi kanske inte alltid tycker det, men uppenbarligen är de själva av den uppfattningen. Varför ansöker de annars om uppehållstillstånd?

I det enskilda fallet ter sig debatten om inkvartering, dokumentlöshet, kvoter och arbetstillstånd oftast helt absurd. Det har väl inget med trettonårige Adam att göra, tänker nog de flesta spontant. Hans skäl att få stanna låg ju i högsta grad på det personliga planet, där invandrarverkets principer är ganska ointressanta. Oavsett hur mycket de utreder, vet väl ingen bättre än den vars framtid det gäller! Att hävda något annat är — sannerligen — att bekänna en övertro till vad som går att åstadkomma med politiska beslut.

Målet — fri in- och utvandring

För oss som respekterar människors rätt att själva forma sina liv måste målsätt-

ningen vara fri in- och utvandring. Varför ska det krävas speciella skäl för att få flytta från Prag till Eslöv, när det inte krävs för att få flytta från Eslöv till Göteborg? Rätten att bosätta sig var man vill borde vara lika självklar som rätten att välja utbildning, yrke, läkare och tandkrämssort. Sambandet mellan demokrati, marknadsekonomi, välstånd och öppna gränser framstår i dessa tider så tydligt, att det väl knappt behöver påpekas.

Invandrar- och flyktingfrågan handlar egentligen bara om detta, dvs rätten att få bo var man vill. När vi i Sverige nekar folk att flytta hit accepterar vi delvis den politik som bl a Östtyskland och Rumänien tidigare fört. Rätten att flytta från ett land måste kopplas samman med rätten att flytta till ett annat, för att ha någon betydelse. Vad hjälper det mig att jag får flytta ifrån mitt hemland, om jag inte blir insläppt någon annanstans?

Visionen om en fri och öppen värld har länge tett sig utom räckhåll, men i höstas hände mycket som nu ger oss anledning till optimism. Ute i Europa har murar börjat rivas. Vi ser det i Östtyskland och Tjeckoslovakien, men faktiskt också i Västeuropa. När EG:s inre marknad fullbordas 1992 får vi fri rörlighet av varor, tjänster, kapital och människor. Då blir det automatiskt fri in- och utvandring inom EG, liksom vi idag har inom Norden.

Effekterna av utvecklingen i Östeuropa har inte låtit vänta på sig. Människor som tidigare varit förlamade av skräck, ser nu en chans till ett liv i frihet och välstånd. Detta tar sig många uttryck. En del tar aktiv del i det reformarbete som nu pågår, medan andra väljer att "rösta med fötterna". Bara under 1989 har t ex 320 000

östtyskar flyttat till Västtyskland.

Sedan i somras har flyktingströmmen till Sverige fördubblats. En del asylsökande kommer från andra länder, men ökningen beror till stor del på utvecklingen i Östeuropa. Bl a har 5 000 Bulgarieturkar sökt sig hit, för att slippa den diskriminering de fortfarande utsätts för i Bulgarien. Egentligen är de turkar, men i Turkiet blir de inte insläppta.

Varför ska det krävas speciala skäl för att få flytta från Prag till Eslöv, när det inte krävs för att få flytta från Eslöv till Göteborg?

Vad är då Sveriges besked till dessa människor? Jo, i december 1989 skärpte regeringen den svenska flyktingpolitiken. Försättningsvis ska vi bara pliktskyldigast följa Genèvekonventionen. Sk "flyktingliknande skäl", räcker inte längre för att uppehållstillstånd ska beviljas.

Och vad innebär då detta i praktiken? Jo, i princip att de människor som nu antligen får flytta ifrån krisens Östeuropa, inte har något att skaffa i Sverige. Bara en returbiljett, sedan är det raka vägen tillbaka. Polacker, östtyskar, ungrare, tjecker och bulgarer göre sig icke besvär! Och vad rumäner beträffar, infördes visumtvång redan i somras.

För oss som strävar efter öppna gränser är detta naturligtvis ett steg i helt fel riktning. Vilka signaler är det som Sverige sänder ut när vi sätter upp nya hinder, så fort de gamla har rivits? Menar socialdemokraterna kanske rentav att det var bättre på Honeckers och Ceausescus tid, då vi fortfarande kunde vara säkra på att

inte så många östeuropeer skulle komma hit?

Helt öppna gränser är förstås en långsiktig målsättning, som inte låter sig införas över en natt. En viktig förutsättning är att andra länder liberaliserar i samma takt, så att vi verkligen uppnår den frihet vi eftersträvar. Men det är inte helt öppna gränser som debatten nu handlar om. Vad frågan gäller, är om Sverige verkligen måste strama åt invandarpolitiken – samtidigt som nästan hela övriga Europa går i motsatt riktning?

Måste Sverige verkligen strama åt invandarpolitiken samtidigt som nästan hela övriga Europa går i motsatt riktning?

Åtskilligt kan göras

Självfallet måste vi inte det! Sverige är ett glesbefolkat land, som mycket väl rymmer fler innevånare. Även om skillnaden mellan 20 000 och 29 000 flyktingar framställdes som ett helt olösligt problem för invandrarverket under 1989, kan åtskilligt göras för att redan på kort sikt underlätta för dem som vill invandra till Sverige.

- Ge fler uppehållstillstånd! Med andra regler och rutiner kan vi klara en minst lika stor invandring som under 1989 även framöver. Öka arbetskraftsinvandringen och liberalisera flyktingpolitiken.

- Förkorta handläggningstiderna! Ge invandrarverket en klumpsumma för att utreda de fall som nu ligger och väntar. Inför sedan en spärr, som ger invandrar-

verket maximalt tre månader på sig att utreda varje enskilt ärende. Därefter ska uppehållstillstånd automatiskt beviljas.

- Ge arbetstillstånd! Ingen ska nekas rätten att försörja sig på hederligt arbete. Både de som väntar på uppehållstillstånd och samhällsekonomin som helhet tjänar på om invandrarverket ger arbetstillstånd direkt.

- Lån i stället för bidrag! De gällande bidragsreglerna skapar avundsjuka, samtidigt som signalerna blir helt fel. Vad finns det för anledning att tvinga arbetsföra och företagsamma invandrare in i ett olyckligt bidragsberoende?

- Lika inför lagen! I princip är det lika fel att flyktingar ges förtur i bostadsköer, som att asylsökande kroppsvisiteras utan att misstanke om brott föreligger. Särbehandling leder bara till konflikter.

- Systemskifte! Invandrarna är kanske de som lider allra mest av socialdemokraternas ambition att likrikta samhället. Om statsmakterna i större utsträckning accepterar olika sätt att bo, arbeta och leva förbättras deras situation avsevärt.

- Erkänn utländska examina! Många av dem som flyttar hit är högutbildade, även om det svenska samhället inte förmår ta tillvara deras kunskaper. Anpassningen underlättas, om vi inför ett system för att skatta olika länders examina mot varandra.

- Samma språk! Ett system måste också etableras, så att alla som flyttar till Sverige får en chans att lära sig svenska ordentligt. Språket är en oskattbar gemenskap, som minskar de kulturella skillnaderna.

- Fri bosättning! Den utplaceringspolitik som nu ger kommunerna möjlighet att bestämma om de ska skriva avtal

med invandrarverket måste förändras. Annars kommer det som hände i Sjöbo tyvärr att upprepas.

● Gå med i EG! Genom ett medlemskap i EG, blir vi en del av den gemensamma arbetsmarknaden. Om vårt slutgiltiga mål är helt öppna gränser, så är EG ett viktigt steg på vägen.

Ett samhälle som tar vara på människors kreativa förmåga, tål också ta emot nya tankar, varor, idéer och människor utifrån. I ett dåligt system kan det finnas kortsiktiga skäl för att täppa till gränserna, men alla förlorar i längden på en sådan politik.

Problemen är självförvållade

De problem vi under de senaste åren har upplevt med invandringen till Sverige har i stor utsträckning varit självförvållade. Dokumentlösheten, förläggningsbristen och väntetiderna — ja, till och med folkomröstningen i Sjöbo — är ett resultat av den socialdemokratiska invandrapolitiken.

Självfallet går det inte att dela ut bostäder, socialbidrag och TV-apparater till hur många som helst. Men vem har begärt det! Vad de som ansöker om uppehållstillstånd i första hand vill ha är en fristad — vilket de också borde kunna få, utan att behöva utredas i årtal.

Uppfattningen att myndigheterna måste kunna ge alla ett färdigt arbete och en bostad som överensstämmer med byggnormen, grundar sig på den gamla socialdemokratiska myten att välfärd skapas av politiker. För den som accepterar detta antagande måste det vara helt oförklarligt att det amerikanska invandrarverket hann

Dokumentlösheten, förläggningsbristen och väntetiderna är ett resultat av den socialdemokratiska invandrapolitiken.

handlägga och administrera alla de hundratusentals svenskar, som flyttade till Amerika i slutet av förra seklet. Hade de fler anställda än vi har på vårt invandrarverk kanske?

Problemet är att även de flesta borgerliga politiker har antagit samma verklighetsbeskrivning. När socialdemokraterna försöker lappa ihop den misslyckade förläggningsspolitiken med ännu fler frihetsinskränkningar, möter de därför inga svårigheter att få stöd för detta. Inte minst då uppfattningen tycks leva kvar att högerpolitiker ska vara lite skeptiska till invandrare, vilket vi definitivt måste tvätta bort om vårt frihetsbudskap ska framstå som trovärdigt.